

[Rahbek.]

bilitet. Derfor hilser jeg med stor Tilfredshed, at det foreliggende Lovforslag har Udsigt til i Løbet af kort Tid at blive ophøjet til Lov, og saa haaber og tror jeg ogsaa, at vi i Landbruget vil gøre, hvad vi kan til, at Produktionen kan blive holdt oppe i saa høj Grad som muligt, og jeg tror, at alle vil være klar over, at det tjener i Virkeligheden alle Parter til bedste.

Jeg har endnu et Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister; det gælder den Bestemmelse, der har været gældende en meget lang Aarrække om et bestemt Vandindhold i Smørret. De fleste, praktisk talt alle, vil vide, at der er meget skrappe Bestemmelser om, at Vandindholdet i Smørret ikke maa overstige 16 pCt. Overstiges det Maal nogle faa Gange, betyder det, at vedkommende Mejeri mister Lurmærket. Det er under normale Forhold en udmærket Bestemmelse, som tjener det bestemte Formaal at opretholde det danske Smørs Renommé, og der er sikkert heller ingen Tvivl om, at den har bidraget dertil. Men jeg tror — uden dog at kunne bevise, at min Teori er rigtig —, at det er en af Grundene til den Gene, alle kender, at Smørret særlig om Vinteren under den nuværende Foder-situation næsten ikke er til at brede paa Brødet. Selv om denne Vanskelighed ikke fuldt vil blive ophævet ved et højere Vandindhold, tror jeg at turde hævde, at et noget større Vandindhold vil indvirke heldigt paa Smørrets Konsistens, saa det bliver lettere at arbejde med. Under de Forhold, vi har for Øjeblikket — og der er desværre Udsigt til, at den tilstedeværende Mængde af Smør hen paa Vinteren vil blive lille nok —, kunde der være Grund til at tage det Spørgsmaal op til alvorlig Overvejelse, om der ikke kunde gives Tilladelse til, at Vandindholdet i det mindste i det Smør, som anvendes i Hjemmeforbruget, maatte forhøjes en lille Smule. Jeg ved meget vel, at der eksperimenteres med Smørret, og at der er Margarinefabrikker, som maaske ogsaa har fundet en Metode til Behandling af Smørret paa en eller anden Maade, saa at dets Konsistens bliver anderledes og det bliver lettere at arbejde med, men kunde Ulemperne afhjælpes ved saa simpelt et Mittel, som at man lader Mejeristen blande lidt mere Vand i — og det har vi hidtil heldigvis haft nok af her i Landet —, var det en god Fremgangsmaade. Jeg tør dog ikke udtale mig med særlig Sagkundskab om dette Spørgsmaal, men jeg henstiller det til Landbrugsministeren, som ganske sikkert vil være i Stand til at besvare det.

Jeg skal slutte med at anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling her i Tinget.

Krarup: Som allerede sagt søger det foreliggende Lovforslag at opnaa to Ting, der synes hinanden fjerne, nemlig at give Landbrugerne en rimelig Produktionspris for det Smør, de fremskaffer, og samtidig at skaffe Forbrugerne deres Smørration til en overkommelig Pris. Jeg maa mene, at Landbrugsministeren har løst denne Opgave, som ikke er saa ganske let, paa en meget tilfredsstillende Maade. Det skal villigt indrømmes af en Landmand, at Tidspunktet ikke er det bedste for Landbruget til at tale om Beskyttelse for Smørprisen, naar de nylig offentliggjorte Driftsregnskaber viser et bedre økonomisk Udbytte for Landbruget i 1940 end i de sidste 15—20 Aar, og enhver ved, at de fleste andre Erhverv her i Landet arbejder under ringere økonomiske Vilkaar end Landbruget. Men til Trods herfor vil det alligevel erkendes almindeligt, at Landbrugets Økonomi, der altid er udsat for store Svingninger, i indeværende Aar paa Grund af den usædvanlig lille Høst og den dermed følgende Produktionsnedgang vil vise et helt andet og langt mere ugunstigt Billede, og Billedet bliver ikke lysere, naar det tages med i Overvejelserne, at det for Mælkeproduktionen saa nødvendige Æggehvidestof næsten ganske mangler i Landmandens Foderplan i denne Vinter. Skal Landbruget saa foruden den uundgaaelige Produktionsnedgang tillige bære en Prisnedgang — for om en Forhøjelse af Prisen er der slet ikke Tale —, maa man befrygte en Driftsomlægning, der vil bevirke et meget beklageligt Fald i Smørproduktionen næste Vinter.

Blandt Landmænd, og i øvrigt ogsaa blandt Ikke-Landmænd, som altid har mange gode Raad at give os, er det et gammelt Stridsspørgsmaal, om den stærkt forcerede Smørproduktion med Køer, der kælver om Efteraaret, og hvis Mælkeydelse holdes oppe i Vinterhalvaaret ved Hjælp af indkøbt, proteinrigt Foder, ikke er en tvivlsom Forretning, sammenlignet med den mere sikre Gevinst fra Foraarskælvere, der ganske vist yder mindre, men som ogsaa til Gengæld nøjes med billigere, hjemmeavlet Foder fra Græsmarkerne. Det forekommer mig indlysende, at mange Landmænd hurtigt vil se deres Fordel ved at lade Køerne kælve ved Foraaret, og et Fald i Smørprisen nedad i Retning af Hjemmemarkedsprisen vilde fremskynde en saadan Omlægning. Det vilde for mig at se være en